

Видання: 1935 рік, 39-й номер, 510 сторінок.
Розмір: 16 см. Ціна: 2 долари річні.

Дяково, 11. октября 1935.

№ 39. (510).

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВИЇ

Виходить раз в тиждень. — Предплата на рік 60 Дин., на пів року 30 Дин. За Америку і друга краї 2 долари річні.

Предплату і листки писма до Редакції в Управу треба відсилати на адресу: „Руски Новини“ Парисорезка (Югославія).

Осудзени клеветніци.

У наших «Руских Новинах» уж було писане о судженю Урошу Беличу, редактору «Народней Одбрани», которе отримане 13. септембра з. р. при Окружним судзе у Београду. Тераз пришошимо обширнейши податки о тим судженю, бо пою интересантне за нашо обставини, а по найбільшійше, воно указало шикку рийткосц батоганских клеветох и неправдох, котори вони виржили о лизним Пресвященним Владикови.

Урош Белич бул тужени по Пресвященному Владикови, же вон як редактор «Народней Одбрани» дозволен да ше у тим часу 10. фебруара 1935. р. друкую статью, у котрей ше твердзи: а) же Пресвященни Владика мадырски розположен и же його апацонални методи добре познати цапlockей явности, б) же виручен зос перхия обонанне словишане Владара, в) же у Владиковей резиденци мадырски службени язык ише и пешка, гон Русини на Мадыре, але Славяне, г) же така робота Пресвященного Владика не служи ані державним ані народним интересом.

Суд преназнав, же Урош Белич з шикци не доказал и не може доказати, же би правда було того, що писал о Пресвященним Владикови, зато преназнав, же Урош Белич виновати пре такє писаньє, з котрим зробел дію клевети зос чл. 32 закона о штампи у зв. чл. 33 истого закона, а которе не ма каран по параграфу 36. закона о штампи.

Од кари тарешту и глоби ошлебодзел суд Уроша Белича по параграфу 304 виновного (кривичного) закону, бо же ше находзел у «иребачливей сиревици». Суд твердзи, же Урош Белич читалци «Зарю» и Олсарову «Историю Руского Народа», мовитишник «Християнски язык», «Контурски протест» и статью Дра Душана Плуца у «Време» од 30. I. 1935., добил хибне понятие о Пресвященному Владикови и же не знав, же е не на добрей драги то ест, же поверел неправдом цо там писани и так спре-

ведзени («у заблудя») написал клевети проти Пресвященному Владикови.

Треба припомнети, же тото становище суда не виштра сомасне зос тьякованьом касаценоного суди Лазара Урошенича у його коментару кривичного закона на боку 442. видане 1929. р. о «иребачливей сиревици» (извиняюча заблудя).

Так ше его звершено багатуцене «заряшких» клеветох и неправдох. Доказало ше на суду, же ше зос неправду и ипадунатима клеветанн шло за тьяда те «шари» наш Пресвященни Владика, котори вше бул вирни сян своёгю руско-украинского народу, вельки пародолюбия и велики Славян, истрени наборник заживия Славянох у вьдичї, соборней апостольскей Церкви, у нашей святей греко-католической вири, котори ше шне неутрудимо старат и тераз ше стара за вирске и общє культурне и економке виданьоване нашого руско-украинского царкда у Банкей и Сриме.

А нашо «заряше», котрим вон бул недобри лем прето, же о вирни сян своёгю руско-украинского народу и истрени наборник своёй прадиловскей греко-католической вири, кед не могли найец шиккей хибнї у його роботи, були принуждени глосати клевети. Але забули, же конец дію украиньє. Забули, же найше остава правдива тога народна: У цитаньєству кратки пошє.

Уж би всецїраз нашо «заряше» одвинтовали пред судом за клевети, але наш Пресвященни Владика и други нашє пародолюбия маю важнейшу, циннейшу и крашту роботу, як да ше зос нїма по судох цагало.

Най Бог да «заряшом» дїброго розуму, ва ше и вони навраца гу спойому руско-украинскому народу и гу своєй святей прадиловскей греко-католической вири. А же их ширю инджей цага, най голєм зос клеветами не нападаю най вєкших Синох нашого руско-украинского народа у Банкей и Сриме. X:

Война у Абессини.

О борби у Абессини, котори започали 4. октобра, вед Тальяне против абессиньєу границю, приходзи баря розшири вистє. Тоти вистє прихотла зос трох еранох: 1. Од тальянскей службеной агенциї, 2. Абессиньєу службени вистє, 3. Вистє зос страни ангийскых побиньох и 4. Вистє поеданых большых французьких, ангийских и доурых побиньох.

У тих рижних и часто противных вистєх чєжко ше читатєль може знайец. Ише зос вистєкани зос страни Абессини и Италиї легка робота. Кажда держаба явє лєж того, цо за нїю повольше. Обонно ше хван краброєи и одважноє єдней и другой еранї. Бєт у так вистєх и дабує правди, але те то не може контролован.

Цо ше тинє ангийских службених и полуслужбених вистєх, вони у главним правили за Абессини, бо Англиї итєждованє лєж Тальянами, же вонє проти нї бєт ише почали войну. Наш поедани французьки побини розшири шикку о десиньох на фронтї, Швейцариямаєтєли побини шикку проти Италиї, бо Муссоліни забравєл француськи дружтєва.

Кредь того пре вєжду удачностї Абессини вистє ше пренова през вєщєй радио-итациї, телефоном и телеграфом и ту настало бєт хибнї так, же до нас приду вистє предженєти и прекрєтєни.

За тераз є положай у Абессини од прилїзи такї:

Война ше водзи на трох фронтєх. На сибєру воює баронєх Адуа, Адират и Абсєж, вєт на западу и на богу цонєй границї тальянскєй колонїї Сомалиї.

На сибєру Тальяне напредовали до Адуї и Адирата. Терєз єду освєтє баронєх Абсєж, котори Абессиньєу тьякаю як євоє сьяти барон. Гу ше коружєло абессиньєу кральовє. Борби бути истрєбани, але вєсьє було жєртєв и ранатих, гончо ше не зна. Тераз тає борби за єдєн час прєстали.

На южней фронтї освєтє Тальяне баронєх Уаньвал. Гу Абессиньєу моцнейши од Тальянох, але Тальяне маю наймодєрнейше оружєє и лєтрємаєли Абессиньєу у напредованю.

У абессинскєй столицї Адує Абєби чєвакє, кедн пошєло Тальяне бомбардован барон, Конало ше поджєлєни дєкуєни, да ше даю голєм жєни и дєтєи дєє єбрии пред бомбам и стрєбниєм газом.

Найновїши вистє явєло, же Абессиньєу вєшли до тальянскєй Еритрєї и голєн завєднєц Тальянох зпєлє хибнєа.

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Наша прадиловска вира.

Даскельо слова людном добрей волт.

Цице: Влалнна Дп оци з и й.

Паведан зме свидоцтва XII. столїтня, котри нам шведожа, же Киевску Русь през цали XII. век була у звазан з Рижом. Подобно була и у XIII. столїтю аж дох Татари не розваляли Киевску Русь. Приповидаме на оснѣву историйских жридох, же усе на концу XII. столїтня у цалей Киевской Руси заниковало таке варварство и таке искознаване св. виро, же до шондоцтва самого лїтонисца руски народ у тим времелу пошев мене „христиавин“, аля жил як „погелки“. Церкви були празни, а люди ходвали на танци и забави. Место ца иду до церкви, воля ходвали гу вилєйским врачаром и по местох и по сазанях. Таких люддох не було чежка допровадени до того, да напуца виро своїх отцох и да преяду гоч да яку другу виро.

Привина тому ливциому була таия:

Як амь уж спомнуа, цариградски патрирх мад под собу 70 митрополитох, вельо векше число владикох и свещейкох. Держала цара у Цариграду була бара богата и мала вельку просниту за собу. У Киевской Руси, котра була на своей велькості и по числу своих поданикох вельо векша од царства греческого, бул лям едени митрополит и бара мале число владикох, а по тим и бара мале число прощвициных свещейкох.

Род ше княжевски бара розмножел. Поликже князи сцел цановани, то ше вони почали дасїи и велька ше держала Киевской Руси роспиале на дробни часци. Привина аж до того, же у истим часу шедзели 72 князове по местох и месточках, а князи ше лям о тим старал, як да по земей жеми набере од другого. З того выходзели странни братоубойни войны, котри лїдали цалу державу. Прето ше не треба вельо чудовац, же таких обставных мало ше дахто старал аз добре вихованє народа. Не було теда анї спокобных свещейкох

анї пасу, да ше народ поучує у св. виро. Отпаданє од католицкой виро почало ше шериц межи нашими предками концом XII. столїтня, а доволнчело ше у XIII. столїтю. До того наш народ допровадзела понайвекшеї часци политика митрополитох Грекох на Киевским престолу. Так посмал цар в Цариграду найвекшеї прето, да чим баршеї далоги Киевску Русь, и да так над цю пасую. Руски князове мушели гих митрополитох примати, бо не були межи собу злочини: карци сцел зановела, а ридко хто сцухац.

(Далєй бузавє).

В РУСКЕЙ ИСТОРИИ.

Гетьман Бог. Хмельницкий.

По шмерца краля Владислава, требало вибрати другого Хмельницкий лїгал, да ше вибере за краля Ян Казимир. Павове ше у Варшави межи собу зложели. Заснели ше едени у тим, да ше за краля вибере человека без жадней воли и да им, павом остана вейтеї власци. Ту ше найлєплише указовала велька полюбеност польскеї шляхти, котра знанце добре же усе вдалека вренєш польскеї держави, ивек на мерне место владла свойо особ исти интереси.

Ридзели ше азуче, аля не скончєла, бо Хмельницкий уж испол в войском, да их родилани. При Пилинкох дойде польски народ едну од найвекших своих ганьбох у Истори. Поляки, кед видзели пред собу наше койеко, почали сцєкац. Козаки без бою вкали богаты табар Полякох. Польски остана без войска, без вождох и без краля. Могол Гетьман Хмельницкий, як потполни побидник над Поляками, войсц до Варшави и диктовал Поляком свою волю. И хто зна, як би вошка випатрала доля Украина? Указал ше ту Хмельницкий чловеком, ням смертельна чловеком зосницкєм його помилкєма и слабостєма. Место да претати Польску, да зананує у ней, да зос едним словом и актом створи Украинску Державу, и цалим ошлябодан свой народ, Хмельницкий стої и чека вибор краля. Не мал вице теда

Гетьман Хмельницкий пред собу впробєну и харистализовану идею Украинской Державиосци. Аля, чи ми можеме лїпши зладєц од Хмельницкого человека зос XVII. столїтня, да будє творцом фирмох, ва котри кон не знал, котри же мог збачити або научити? Чи могол Хмельницкий у едним моменту, або за еден рок зробити тот процес, у котрим ше украински народ позвишише роками и рокамї мушил развєшил од неорганлизованого народу до державней нациї у найцїлнїм розумєнє?

То впапрос, над котрим ше треба добре вядумат скорей, як цо би ше предруцовало Хмельницкому, же с ливовати за позвишише нашєце цалого нашего народу.

Могол би ше дахто зяпацац: За чим ишєт и якн цїлї мал Гетьман Хмельницкий пред собу? Скорей, як цо дам едит як тот впапрос, пренатрїме, цо нагнало побидника Хмельницкого, да долужн вибор нового краля, и чєм, цо вейтеї, сам жадл, да ше вибере Ян Казимир? О тим историки посидак думаю. Митом Костомаров дума, же ше Казимир подявал Хмельницкому зос козована, нем ливовантияма обєцунками, кед му Хмельницкий поможе, да поставє краля. Аля чежка веран, же би Хмельницкий позвишише не предруцовал Казимирєв аз наогриманє слово. А моголбун Гетьман рашован, же Украинацом будєе добре живи у Польскеї держави, кед будєе добри краь цановац. У тим шпидним цєл вельо пранди, аля, едлєм аз тераз, тот момент як досцише розовишєни. Випатра, же Хмельницкий сцел и прїстали да нати народ жєне у польскеї держави, аля на основе права и едикосци, як падновлєней так вярскєї зос Поляками. За то ше кон бирає аля владу зос темєлю прємєнлє свойо думки.

Краля бул вибрани. Аля Ян Казимир бул аля бависєно у рижох шляхти. Война ше закончєл в Гетьман ше вращєл до Украины, до Киева. Бул то триумф Гетьмана Шлябодней Украины. Вигал народ своїого ошлябодителя, цївнїина и зос слєзками радосци у очох. Видзєл народ, же до Украины зос Гетьманом прїшло вошка, цого дотєраз не було: же прїшла шлябода, а польскому цанованю у Українї давно жадєни кованє.

П. Маткович:

Бог своїх не зохабя.

(Библийна прєдстава у пейц дїйох)

Фараон (задоволено): Тот на розумя. Аля дзе пайдєш человека так мудрого и чєснєго да шидко так добре удєш? (Задума ше). Цо думаш Петефрий, чи мам у держави мудрейшого человека од Осифа?

Петефрий: Но Осифу богове розмєряю.

Фараон: Добре! Я одлучєл, да ти Осифе, будємо мой поузданїс и цєрнїи замєник у цєлїм кральовствєу. На ти будєши на место мєнє аберанц поживу.

Осиф (зачудовани):

А? Я Евреїн, раб и цємнїаник
Да Фараонов будємо замєник?
Да оковн замєнїм в цєрцєнєном
И цємнїцу в царскїм шматами?
О Госводе, я прєнатрадєсєнц.

Фараон: А биди так муши буи (лїгнєт зос себе плашт и цєрцєнє, прїдала Петефрию, котри облак Осифа). Твоє црїпосц и мудросц омявлєа Богу и людзом. Я од тебе будємо векнїи лям царскїм достїиствєном. Похлїповєше ше царовом замєнїку! (Катонани хлєваю, а Путифар и Петефрий ше плаши).

Осиф (зложєт руки, занємовєно):

О давнї дїи шєглївей милосєсци,
Бєднїи шлєбодї, писєньох, радосци,

При оцєи и брацох, лєк влада,
Ва ше тераз зяш вращєцє їу мьнє.
Ой давнї сонзи мого дєспївєстєа
Чи ше ви спольнїше аж до чєсєя?
Патри сїлнїи, гєндкї як спїдєц,
И мьнє рабу вони ше влєаню.
О вєзвєсм Цє, добри Ковє мой,
Ти не зохадиш тєго, котри тєой.

(Слуцї рушї, обрацїи ше ту Фараону и вокнуцїи му ше):

Тєбе дєкуєм од шєрцї мого

Ти ме узвишєл — шатрадєси пє Бог.

(Сцє, да му побочка руку, аля го Фараон обланї).

Фараон: Ты мєє еднєнн и едєж, лє ше цєсцє новрацї до твоеї души, в вєнєлє до твоего шєрцєа. Да, ише еднє мушїмє зробїц! Мушїмє цєррїани исправду, котру ни нєлїни у Кєнту дождл. Кєльо сом чул, ти, Путифарє, шидкому ливовати к твоеї жєси.

Путифар (лєдє на шєм): Змклуй ми ше, госноцару, я нїчому не ливовати.

Фараон: Чи Фараоновому катонї шєвєци плашиц?

Осиф: Кєд моя при мєнїшєму царови Молїба прєдан, вєц аз Путифара Молїм и я кнєлєц Фараона
Вон нєлїани, а кривєа и вонє.

Путифар: Так, вонє, мєя жєсєя шидкому ливовати, аля ю богове покарани. Умарнє.

Фараон: Станї! Осиф дє свашєл од шмерца.

Аля без вєрї не можєш прїейц. Наканє у-пратнуд найлєпнїи цєлїани до царскєго кочєа. Ты будєши водїцїц цєлїанцх до палим вєрнїну и будєши врицан прєд Осифом, котри ше будєє вєжкїц у вочу: „Ево цєрнїи алмєнїк даров. Так ше чєснї гєвтєго, за котрого ше цар да ше прєслєвє!“

Путифар: Дєкуєм Фараону и Осифу за милосци (Става). Можємо поїєц (Оцєра дєвєрї прєд Осифом, котри виходєн, в еднїи нїи вон виходєн).

Фараон: Ми будємо, Петефрию, патриц прєд облак, як ше Осифу клєнїи царод. (Катонани отверли дєвєрї и виходєн Фараон, Петефрий и вонє).

IV. АКТ.

Осиф як заступлїк Фараона.

Осифова роботнє хїжа. Намєнїтай зонїцнїкнїи елєнєстєвнїи. Стєл и двє кардєдєлєа. Длєа виходн и двє облакн. Кулїскї: хїжа.

1. днєв. (Пернїи и аругн катона).

1. катона (патри прєд иррїни облак): Палє, шеє мнєлєство народа чєкє, да прїждє на шор зос своїма мехлїми и торбама, да достанїю пошнїи од Осифа.

2. катона (прїходєнїи ту облаку, та в вонїатрї): А Осиф лєм прїма цєнєнїи и цєлїїи вїшнїи зос стрїблом и златом.

1. катона: Чон так ситорнїи? Ти знанї, же Осиф анї не лєнонїцї анї сє лєхонїи. Ше по-

У Києву приймав Гетьман посландоків цу-
щих державних, до му пришло понукаюче своєю
приятельство. Сам московски цар Олександр
посила знаки своєї прихильності Гетьманови
України. Гетьман обаче не в силі в моцні.
И тераз приходза вдєн од найважнейших мо-
ментох у нашої исторії. Бул то час, кед ще у
Хмельницкому народзюв идед Украйноскей Державности.
До недавна глянца потыркой польского
короля тераз стала пиканьом палком про-
мачней идед, идед Украйноскей Державности.

„Чкого бешедовад“ — кричи Гетьман
польским посланником — „Буле часу за то!
Буле часу при Жовтх Водах, при Корсуну,
буле часу под Пилявцями. А тераз уж нет ча-
су!“ И спрацид „чкого пришедовад“. Ясно дло
стало Гетьманови пред очми.

„З той ващої роботи не буде нічого.
Война медзи Украйну и Польску мушн почат
за найкратчае час. Я вас Польшох обрацим
нищих горе авички. Вышебодани зос поль-
ского рабства цали украйноски народ, сланим
над риву Вислу и свричим: Шведзос, Польшки,
цито будзе и на остани аві одного Польшки у
Украйни“.

„Барз и пребарз кажиє слова“ гвари пок.
проф. Грушевски. „Кельо в кельо рокє не чули
ми од наших владарох у Украйни слова: „Идед
єдиноєдї цалого украйноского народу у його єу
пографаичних границох“. Ту зашищен Хмель-
ницкаї ягод пишцаши метеор у нашей исторії.
Таки ше идед розвивати вишачи и вишачи, а
люде...“?

(Далей будзе).

Война у Абесинії почалл.

4. октября талиянска армия вос чалл. ко-
лонии Еритреї прешла абесинску границу и на-
пала на Абесинцох. Зос тим ше почала абесинско-талиянска война, гоч Италия аїл ке

обавела напредок войну. За тераз явиє, же
Талияне напредую и уж вжали варош Адуа,
при котрих 1898. року Абесинци Талиянох стра-
шно побивл. Абесинци ше слабо бранил. Воли
маєт план, да душа Талиянох закує пуже до
своїх горох, а жеи их дос нищких странах на-
падню. За Талиянох у тих крайох бара ченєс
войнаєд, бо нет ушорених драгох, мостох,
выздзи высоїх гори и лесл. Розуми ше, же
Абесинцом кельо лятчейше, бо кони дома и
цали край добре познає. Талияна ше найвечеї
нападаєт на своїе аероплани, бо за чезки
дела в тачей нет драгох. Не зна ше, чи ше
Талияне усудаєт исп далей до Абесинии, чи ше
закончат вос теранцїм усавком.

Италия перша почала.

Союз Народох утвердил, же Италия пер-
ша почала войну и вдерела на Абесинию. По
статутох Союза Народох тераз би нищїх дер-
жавя, котря єу членл Союза Народох мушени
перераєт в Италию нищех гантовски и фиян-
скяний зелєд, да то так присидую на мир. Чи
нищїх державя так нящеє зрєбл то вельке
пизанє. Особєно ше Францука у той ствари
ниє не одлучєл.

Нежирна Болгарска.

Болгарски политичере, невдоволены з
теранцїю войсконоу владу, котрей на чолє стої
Андрей Тодєв, приправяли преврат, котри
маєт бун выведзєтї 3. октября. На чолє бун-
товцїкох стєл полковник Давид Вєлчєв. При-
повєда ше, же бунтовцїка сцєл зєблї короля
Бориса и прєглєняцї рєспублєку. Але ше влада
на време о нищїх дєлєлє и глашач бунтов-
цїкох помнєлєл Тераз у Болгарскєй прєглє-
нєнє прєки суд, як да є война. Ситуация досє
няєчєнє и хандє мушн жаловєд, же ше тотє
славянскє братєскє державє не може ушорєт
и умєрєт.

Одкаль Абесиния достанє оружья.

Английски новини пишу, же Абесиния виє
и тераз достала оружья и артилєрию зос ан-
глийским фабрикох Викерса и од чєских фаб-
рикох Шкоди. И тераз приходза до Абесинии
лиєд полни мунїциї. А вос нищєу тоту роботу
ровня ипанати зос шведскєй полни фабрикант
оружья Василь Захаров, за котрого гвари, же
є найбогатєйшєй чловєх на нєвєсє.

**Ушорєнє землєдїлских
длуствох.**

Влада арвпрєдєлєла уж нови закон, в ко-
трих ше кєтєчєно маєт ушорєт длуствєн землє-
дїлцох. Главєнє у тих нових закону (урєдбї)
тото, же длужнїци подєлєнї на три клєси.

У першєй клєси єу тоти длужнїци, ко-
трих длуствєно выношєт найвєсєї 20% (пята
чєстї) теранцїнєго їх маєтку. Вони маєт ду-
ствєно одплатєц яє 12 роки и платєц 4 в поє од
єтє каєатєх.

До другєй клєси спєдєт длужнїци, чїєо
длуствєно выношєт од 20 до 50%, їх теранцїнєго
маєтку. Вони маєт своєо длуствєно обдєлєтєц за
25 роки, а платєц яєм 1% каєатєх.

У третєй єу клєсє тоти длужнїци зем-
лєдїлци, котрих длуствєно выношєт од полєвєкї
їх маєтку. На їх каєатєнє може им суд змєншєт
длуствєно на полєвєку їє маєтку. На
пříklad: Цєрєст длужєк 100.000 д., а пєлє
їєго маєтєк врдєт 120.000 д. Полєвєкє їєго
маєтку єєт 50.000 д., єнє ше и цєлє їєго длуст-
ствєно зїєкї на 60.000 д. Это заплєтєт тєкєнєх
40.000 д. Закон гвари, же євєтє державє, ає
єєт до 80%, а тот зєчєт, же бї 20% длуствєнє
цєлєком прєдєдлєт.

Врєдєнєдє каєатєу (землє) врєдєнєц ше по
чїстєнєм катєстрєлєнєм приходу. Нищєу роботу
кєлєо ушорєнєд длуствєнє раблї арєкє суд.

Перши кєвєт длуствєнє и каєатє маєт ше
платєцї на 15. ноя. 1936. року. Нєплєтєнє ка-
єатє приєєтє ше їу главєнєм.

Тотє урєдбє на врдєтєлє за Держєвєнєу Бєл-
єку, Гїнєтєкарєку и Атрєрєку Бєнку и за кє-
опєратїнє.

**Жертвуйцє на фонд
Рускєй Друкарнї.**

Рускє Друкарнєя будєтє найвєсєтєя єнєдє
у наших просєвїтїнєх євєлєтє. Прєтє кєждє
євєтє Русєнє мушнє зєтї нєю жєртвєвєтє, кєлєо
лєтє годєвє, дєлєю цєо скєрєй достєнєтє!
Рускє патриєтї рєшєтєтє ше!

дєлєтє вєнє сєбє, аєлє поєлєтє царєку хєсєу вєп-
лєтєку зос стрїблєм и златєм, єо достєнєтє
дєлєтє, кєтєрє тєлєо покупєтє од бєтєтєнїх
роєкох. А дєбрє є и худєбєнє. Чє од вєдєї
вїпрєтї євєкєлє вєнєжє, нє єї поєлєтєлє зєлє
вєнєжє до жєтєтє пєлєжєтє!

2. кєтєнє: Прєдєтє тєторїнє. Шєлєно сєм тє-
торєнє. Мє ше дєлєтє прєучєтєлє уж нє єлєнє
обичєй, дє кєждєгє ганєрєчєтє, хтє дєлєтє
лєрїкє и мєгучєїтєнєк од нєс, нє мє ше вї-
нєжєлєо шєлєтє слєво прєцє нєшєго цєлє
Осїфє. А зєпрєво ємє нищїкє зєсєдї, же гє
мєлє я же ємє бєтє у єго бєїскєєцє.

1. кєтєнє (шєйтє ше в другєм). Нє лєтє мє, тє
цєлє бєтєпєтє слєвє Осїфє єє єлєєгєтє нєбє-
вїтєнє и єлє чловєкє, котрєго пєслєл Бєг, дє
слєпєтї дєлєтєох од єлєду.

2. кєтєнє: Спомнєтєнє ше тє, як Осїф прєд ч
роєкєм одєднєл Фєрєнєнєм сєн, а бєтє мє
обїєвєтє, чєвєлє тєдї єтєрєку кєлєо Фєрєнєм.

1. кєтєнє: Як дє нє (єлєдєю нє лєвєку). Я думє-
лє, же Осїф нє гєдєтє кєтєстрїцє Фєрєнєкє,
дє єлєрє поєжїшє у рїчєнїх рєкєох. Аєлє шєлє
булє жєлє Фєрєнєу, дє нєрєд нємєрє од єлєду.

2. кєтєнє: Нєз нє гєтєрє чє дєлєкє. Оєдє нє
знєтє нєшєчє Фєрєнєнєкє, котрї думєтє, же
вєнє няєчєтє бєгєнєкє. кєтєрємє нєрєд слєжєтє
єє стєтєк.

1. кєтєнє: Нє лєтє крїчє дє зєлє дєхтє учєсє, нє
дє нєрєтє обїєчєтє вїнєчєкє нє шєнєнєцї.

2. кєтєнє: Тє дєбрє гєтєрїнє. Фєрєнєкє нєє
обїєдєтєк тєк жєлєсє, як цє жєлєтє єєлє кєтє-
лєнєкє цїпєлєк (дєлєтєц зє нєгє).

1. кєтєнє: А цє думєтє? Чєм Фєрєнєкє пєслє-
хєл Осїфє, а я цєшкє мє рєблє шїцкє по
дєсїє?

2. кєтєнє: Хє! Тє нїхтє нє лєтє вєлєтє, аєлє я
думєтє, же нє Фєрєнєкє єлєвєнєл Бєгє Осї-
фєвєтє. Осїфє єкє єкєпє, тєк єкє єкє вєлєдє ше,
єкє дє є у дєєкє тєгє Бєгє (чєю єлє крєчєтє).
А лєдїкє рєзєвєшїє Фєрєнєкє нєкє бєї бєгєох.

1. кєтєнє (єкєчєнє и вїпрєсєцї нє): Стєвєй! Гє-
сєнєдєр Пєтїфєр прїхєдєтє. (Другє кєтєнє нєє
вїпрєсєцї и обїєвєтє пєздєрєвєкє).

2. явє.

Пєтїфєр (ухєдєтє зє прєвє): Сєдєтє бїм бєшє-
дєвєдє зє нємєнєкєм Фєрєнєнєкєм. Чє Осїфє
тє нєтє?

1. кєтєнє: Вєнє нєдєпєтрє прєдєвєтєтє поєжїєтє
дєлє у цєрєнїх гємбєрєох.

2. кєтєнє: Аєлє жє нєшє, зєнєвїдєнєкє вєйскє жє-
дє, мє гє тєкєй пєвєлєлє.

Пєтїфєр: Нє! Сєм гє пєслєдєм (кєтєнєцї пє-
здєрєвєкєтє, а Пєтїфєр одєдрєвєлє и пєйдєтє зє
прєлє, вє кєтєнєцї шєдєтє).

3. явє. (Сєлєтє кєтєнєцїм.)

1. кєтєнє: Пєлє я тєгє! Тєрєзє є кєждє дєсєнє
прї Осїфєнє и єлєтєсє мє ше. А дєтє Осїфє
булє єго рєблє, тє, слєхєлє єлєнє жєкє и рєцєлє
гє дє пємїцї.

2. кєтєнє: Главєнє тє, же нє вєнє тєрєзє крєцї

кєлєо Осїфє єкє и шїцкє другї, котрї нєє
прєцє Осїфє бунєкє. Дєтє вєлє поєжїшє кєлє-
вєлє, дєтєлє шїцкє крїчєлєлє прїєдєтє єєгє, жє
рєсєлє бїтєтє, а тєрєзє шїцкє нє обїєлєкєтє.

1. кєтєнє: Тє ше зєлє! Уєкє другє глєдєтє рєкє,
жє котрї Осїфє прєрєкєтє и нєвєстєлє жєтє
нє єєтє прєє єнєлєтєнїх кєрєстєох, аєлє прєє-
лєтєлєтє вїкєчєлє и є гємбєрєох єлєнєскєнїх нє-
нєох. А у Осїфє нє лєхєдєлєтє єлєчїє нєвїрє-
лєтрєнїх гємбєрєох, прєпєлєнїх жєтє и шїцкє-
лєгє бєгєтєєтєлє. Глєдєтє мє гємбє, нє шїцкє
зєбєрєтє кєлєо Осїфє.

3. (Жївїкє глєвєнє): Глєдєтє нє мє глєвєнє. А мє
Фєрєнєнєкє кєтєнєцї, нє нє мємє гєнєчїє єнєї
глєдє.

1. кєтєнє: Нє лєтє дє нї нєцє дєдєлє: єнє рє-
чємє, вєцє бї тєвє єлєкє бұлє нєцїєчїє.

2. кєтєнє (нємєєтє нє): Гє, гє, гє. (вєдрє гє
пєо кєлєпє): Зєвєлє я, же нє мєлєо удрєбїєнє,
бє є тє, як дє нє у дєбрєтєнє єлєтрєєлєтє
Осїфє.

1. кєтєнє: Нє брєшє!

2. кєтєнє: Тєк, тєк, нє хїбї єнє жєлєо, нє єлє-
хєбїшє нєшєєлєкє вєсєлїє бєгєох и дє нє вєдєтє
зос гєсєлєдєрєм нєчєнєнє мєлєдїєтє, тєму стрєгє-
мє євєрєйєкєму Бєгу.

1. кєтєнє: Чєм нє? Тєтє Бєгє нє Осїфєу вїрє-
тєлєлє мєлєчїєнєнє од глєдє, нє чєм дє нє гєлє
бїм тєгє Бєлє.

2. кєтєнє: Аєлє тєрєзє нєєчєє пєлє Осїфє (єлє
вєлє и рїчєтєкє нє зє дрєвїєнєцї).

(Далєй будєтє).

Жителство нашей жеми.

Најновија статистика звердик же на жеми жема терез два милијарди аждаох, — Гоч война забрала милијени людзох, аждаох по войни за 15 роки дажено не чекао жителства на жеми за 400 милијони душа.

У правили року прирост жителства у поединих державох бул таке: На Пору особа приросло у Голанди 12 особи, у Польскей 11 особи, у Итали 9, у Немецкей 7.5, у Мадярскей 5, у Англи 2, а у Французскей на 2000 особи приросло 1 особа. Од того шанел Французох велики страх, бо у Немцех, котрей же Французи зайаеией боя, приросло 9 особи на 1000. Неда так давай пойдзе, Француза мушт преподуц биде ученак выраховал, же кад не людзе буду так давай размножавац же за 60 роки будзе на жеми ажраз тельо людзох, як терез, а за 100 роки будзе жемац највекше число людзох, як годия месец и испармин. — За 2000 роки будзе на жеми 700 билијони жителзох и лядзе буду таже и вдеи по другому, не будзе теци места ни за орлице, ни за лядеи, а лядеи буду карид жемица препарати. Але ми так часох не дочекаме.

Рочица шмерци И. В. краля Александра.

9. октобра пренел рок од трагичней шмерци И. В. Краля Александра. Постап Вон жертва шней великей любви ту Югослави, котру мудро вдедел, ждичел и укривел. И остатия його думи була на Югославию, же у смертельней борби вигарел своєю остатие ждане „Јувајне Югославию“. Цели сероз првля шдиро тог гестамент Велького Краля и остал йому вирин.

На даше шмерци И. В. Краля Александра I. Зедвигтели служеи у шидних серкзох папахидя за цолой його думи, на котрих народ у великим числу присуствовац.

„Ридне Слово“ двирази на мешац.

Новини наших братох Уграјицох у Босней и Славоний. „Ридне Слово“ котра до терез виходзе лем раз на мешац, виходзи терез два рази мешацно. Радубме же напредовац наших братох. А кеди ми нашо „Руски Новини“ повецимае?

Видь-Восутска водиа Задруга.

отримала у Винковцох 8. окт. рочицу схадыку, на котрей кряти нови бюджет од 47 милијони. Од едней едичини будзе ле пляниц 13 Д. намету. Задруга ма 37 мил. 800.000 Д. исплаценого намету. Кеди не го ушати?

Цена жигга

давай рошке. Терез в на новосадскей бурзи 155-105 Д. На пидцу же предава и држине (за шаце).

Кукурица

нова у чуткох предава же 60-70 Д. за метер. Пасули тиж бара драга, ба бара слабо урождена, цена в 255-300 Д. метер.

Жертвуйце на „Фонд Руских Новиных“.

Нешорови предлатници,

котри примаю няпо новини, але предлату не плаца — забиваю „Руски Новини“. Так не жеме буи! Прето починаме послатц ономени шидким старик дружином и вони муша своєю длуство такой виплатици. Без уплатици предлати ниједи новини виходаци не годни на аш нашо. Надаваме же, же нашо дружици, свидоми Русини, слабо длуство такой ушора, да можу нашо новини давай виходаци и напредовац.

Паметайме!

„Руски Новини“ су власник цалого руского народа у Югославию од цалого нашего народа одвечна их будучносп.

ЕШЕНЬ.

Иде добра, златна ешеня,
Витор паунине пошн,
А яблуска як и виши,
Дозревао на яблоси.

Жига даше покошени,
Шнико бразди розделени,
На поле лем кукурица
Зос чулкаси, полна жига.

Иду хмари у чунорж...
Зан журиши в своєм шере
Лета, бо уж слуска меней.

И як штах каждеј ешені,
Кид казавоия на пацери
Лети думка мацери.

С. САЛМОИ.

ЧОМ ОВОЦОВО ДРЕВКА СЛАВО РОДЗА.

Бег жедей аричини, прето овоцове древка дло слаби овоцо. Наведасме раскельо аричини.

1. Слаба жема. То же видяи уж по тим же древко слабо рошице. Прето треба розриданц коруцу древка, обрезац сухи и стари конари, а жема и ло древка добре пошодц.

2. Древка може ослабнуц од велького урождани. Ту треба себе помагач так, як аме шведли под числом 1.

3. Дрехотри факти древакох уж по своей арироди слабо родзи. Треба их прекаланиц и о два три роки буду нашьно рошаци.

4. Ирегубоко впривазене древо тиж слабо родзи. Ту вст вишей порода, лем жема коло древка возберац, вец ю прекошач и добре пошодц.

5. Густо посажене древка з роки на рок жеми даше лядоц, бо през слуска не може ни успевач. Наильошине древка розриданц, гонем кажде друге вишиц.

6. Прегусто коруца у древка тиж слабо рошач. Прето ю треба розриданц, аля так, да воня рошица на боки, а не горе. Прето треба шрезац шидки груба колари ашлука и шидки бочни, котри иду горе.

7. Часто же при аберакь овоцох древо вондичи! поламу же му конарц, Прето же не виме овоци обивач в палинами, ало аберац а ружани лядо тресц, лем не шревельо.

8. Мраа зайвешки непрайтеца овоцовеи древакох, особливо кед вонш китнио. Прето треба и ешней облежиц древка зос гноном аден

метер навоцо, да не вольо на аштак франко ва вошреи и да превчас не жавица. Пидя треба окружач дос свому лядо обивачиц в ватном, да го шдиче франшко не ашрек.

У вельких загратох паяи на пр под дрехотни громади шмца, да дим ашчува древка од мразу.

Як виджеме, треба вельо старани и работи, да нам древо принави добра плова. Але то же и викалаци и вст нашо креј, котри жема лем од овоцох (на ашкочац у нас у Словоний). Не шке же зато думач, же од овоцох не мож амак велького хашу, лем же у овоци древка треба надштрац, як и шидки.

Весели куцик.

Тот Илько не шверни добре. Шидку вон шедзи до рана у каварач и кар а ше.

— Паше? А одкаль ти то вонш?

— Бо же аш му више карта!...

Дидичи лядоце. — Лепи пловец аосжеву вилеце у заграти под аблоши, а горучача така, як у пецу. Чловек швари:

— Добре би було, кед би того аблошко само шидачи мене до устах.

— А жема на то: Иде гет. Неде ни же и на такай горучачи еде бешедовац.

Служи, шлени, хромн в голн. Шидк рая глуха, шлени, хромн в голн през еден лас. Нарая швари глухи:

Чуаце, — вонш ашревело.

А шлени на то: Паше -- го ашбидиц

Хромн такай шкрячал: Шедайме!

А голн: Франшко шедайме, бо сам шидко жемаце.

Бурза

Нови Сад 10. X. 1905.

Жито	150-165 Дин.
Кукурица бачна в српска	90-100 Дин.
Яреч бачна в српска	125-130 Дин.
Овес	85-90 Дин.
Мука 00 нова	200-210 Дин.
Мука число 2	185-205 Дин.
Мука число 6	135-145 Дин.
Хромн	80-100 Дин.
Пасули	250-300 Дин.
Отрубк	80-90 Дин.

Даруйце на Народни Дом у Руских Керестуре

До терез явели же краси дарователи, котри добре пошпели ашчениц и потребу Руского Народного Дому за руски народ у Югослави. Най же у них упатра и други маешташине людзе и нај дарую до вецей можу. Во Народни Дом то будзе вична намятка нашей рускей народней свидомости и культури.